

PLANINSKO DRUŠTVO BREŽICE
vas vabi na izlet na

POT PO ROBU

Slovenska planinska pot od Cola do Predmeje

Izlet bosta vodila vodnika PZS Tone Hribar in Nuša Vanič.

**Odhod bo v nedeljo, 26. aprila 2015, ob 6. uri s
parkirišča pri Restavraciji Štefanič.**

Zahtevnost: lahka pot

Dolžina: cca 15 km – 3 do 4 ure hoje

Izhodišče: Col (611 m n.m.)

Višinska razlika: po poti cca 500 m

Način prevoza: s kombijem, cena prevoza 20 €

**Potrebna oprema: planinska obutev in obleka, rezervno
perilo, kapa, rokavice, vetrovka, pohodne palice**

Prehrana: iz nahrbtnika

Zemljevid: Goriška, 1:50.000

**Prijave: do srede, 22. 4. 2015, pri Lauri Rueh v "Vrtnici"
ali na 040 202 064.**

**Prijavljeni lahko odpove udeležbo do dneva prijav, pri kasnejši odpovedi
udeležbe pa mora kriti stroške prevoza.**

OPOZORILO:

S prijavo udeleženec potrdi, da je seznanjen z zahtevnostjo ture, da izpolnjuje zdravstvene, fizične in tehnične pogoje za varno sodelovanje in ima plačano letno članarino PZS.

Udeleženec je dolžan upoštevati navodila in odločitve vodnika !

Želimo vam varno in srečno hojo in lep planinski dan!

Opis poti:

Izlet na Kovk začnete na robu Cola, ob cesti s Cola proti Predmeji. Če boste na Col prišli iz Ajdovščine ali Logatca (čez Kalce, Godovič in Črni Vrh), zavijte sredi Cola proti Predmeji. Če se boste odločili za cesto, ki pelje iz Logatca skozi Kalce, nato pa čez Hrušico in Podkraj (ta je meni najbolj všeč), zavijte na Colu ostro desno proti Idriji, kmalu nato pa levo proti Predmeji.

Vzpon na Kovk

Nedaleč za tablo, ki označuje konec Cola, se v desno odcepi asfaltna cesta proti Žagoliču, na levi strani pa boste opazili veliko parkirišče, kjer pustite avto. Za parkiriščem boste hitro našli kolovoz, ki vodi levo v borov gozd. Pred kolovozom je tudi kažipot, ki vas usmerja na Pot po Robu, le nekaj metrov kasneje pa boste zagledali prve markacije. Pot v začetku vodi po širokem kolovozu, ki se zlagoma dviga po prijetnem borovem gozdičku med travniki, bogato posejanimi s travniškimi rožami. Po nekaj minutah postane gozd nekoliko bolj gost, v levo in desno se cepijo stezice in poti, a kar vztrajajte na najširšem kolovozu. Ta vas kmalu po poseki, čez katero je speljan daljnovod, pripelje na travnik, kjer zavije v desno, vi pa ga zapustite in sledite markacijam, ki vas pošljejo naravnost na ozko stezico. Tu se pot prvič približa robu, zato se morda spleča zaviti nekaj metrov v levo in si ogledati Vipavsko dolino, ki jo še vedno večinoma skrivajo drevesa, s katerimi je poraščeno južno pobočje Kovka.

Travniki pod vrhom Kovka

Stezica se čez travnik hitro vzpne proti borovemu gozdičku onkraj njega, v gozdičku pa postane zelo položna in vas popolnoma naravnost (kot bi jo potegnili z ravnilom) vodi med prijetno dišečimi borovci. Po naslednjem kratkem vzponu se znajdete na precej večjem travniku, desno pa se odpre razgled na sosednjo Križno goro. Na koncu travnika zavije markirana pot ob robu travnika levo navzgor in markacije vas vodijo po nekoliko bolj strmem pobočju skozi bukov gozd naravnost proti vrhu Kovka. Nekaj metrov pred vrhom vas pot pripelje do travnika, do križa, ki označuje vrh, pa je le še nekaj minut hoje.

Opozorilo: Prvo markacija, ki vas pošilja v levo, boste opazili že sredi travnika, nato pa morda zaman iskali pot po travniku navzgor. Odpravite se raje čez travnik do gozda, tam boste hitro opazili stezo proti vrhu.

Pogled na Sončnico, v ozadju Vipavska dolina

Z vrha Kovka se odpre čudovit pogled na okoliške hribe, od Nanosa in Gradiške ture na jugu do Sinjega vrha, Čavna in Kuclja na severozahodu. Pod vami kot na dlani leži Vipavska dolina, za katero boste v lepem vremenu opazili greben Črnih hribov, nekoliko bolj levo od nje pa se dvigata Vremščica in Slavnik. V vetrovnem vremenu se boste verjetno s Kovka odpravili nazaj proti Colu, v brezvetrju pa si morate vzeti še nekaj časa za potepanje po Gori.

Markirana pot s Kovka vas lahko pripelje do Predmeje. Če vam dobrih deset kilometrov poti ne dela preglavic (in če vam bo uspelo koga prepričati, da vas pride iskat v Predmejo), se odpravite prav do tja, tisti, ki se morate vrniti na Col, pa se boste verjetno odločili za krajše sprehode – do Podrte gore ali Otlíškega okna ali pa le do bližnje Sončnice, prve travnate ravnice pod Kovkom.

Ozka stezica se s Kovka hitro spusti proti položnim travnikom severno od njega in vas v nekaj minutah pripelje do Sončnice, odskočišča zmajarjev. Tam vas v prijaznem zavetrju borovega gozdička čakajo klopce in mize, kjer lahko v miru pomalicate tudi ob nekoliko hujši burji.

Podrta gora, v
ozadju Čaven

Travniki, po katerih hodite, so prepredeni z električnimi pastirji, mimo katerih vas popeljejo dobro načrtovane stopnice ali vrzeli v ogradah. Večina ni postavljena na markirani poti, ampak nekoliko bolj proti robu travnikov, zato bo bolje, da ne sledite markacijam, ampak razgibani ozki stezi, ki je speljana tik ob strmem robu Gore. Ta vas kmalu pripelje do naslednjega vrha (897 m), od koder se odpre pogled na Kragulje, Podrto goro in Pravi vrh (830 m) za njima. Če vas bo (tako kot je mene) nadlegovala burja, se boste verjetno že tukaj odločili za vrnitev. Do Cola se lahko vrnete po markirani poti ali pa pri Sončnici zavijete levo na kolovoz, ki vas pripelje do prvih hiš, pred katerimi se v desno odcepi kolovoz, ki vas po slabem kilometru pripelje na markirano pot pod Kovkom.